

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

REDACCIÓ

LIBRERIA ESPANYOLA.

Rambla del míj, 20,

BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

[PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rals.

Antillas (Cuba y Pto. Rico), . . . 16 »

Estranger. 18 »

CADA NUMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

FESTAS, MISERIA Y COMPANYÍA.

Un gran poeta, lo Dante, posá en la séva Divina Comedia un concepte, que traduhit á la prosa, diu:

«No hi ha dolor mes gran que 'l que causa á l' home 'l recordarse dels temps felissos en mitj de la miseria.»

No sè fins á quin punt lo poeta vá dir la veritat.

Lo que sí no ignoro es que si 'l Dante visqués encare y fos barceloní, y per conseqüencia espanyol, que 's trobés celebrant las festas de la Mercé, amohinat pèl barullo de tanta y tanta gatzara, retirat en un recó del seu estudi pendria un trossel de paper y ab la mateixa facilitat ab que un conservador crea un nou impost, traduhiria en vers lo següent concepte, que jo 'ls escrich en prosa:

«Lo mes gran dolor del home es veure á la miseria empolaynada y vestida de festa, ballar si 's plau per forsa sense que á un hom l'hi trinquin las Lutxacas, voler que bulli l' entusiasme sense que bulli l' olla, estarse agonitzant y sentir alrededor del llit un ball ab acompañament de castanyolas y bandurrias.»

Qui trobi un dolor mes gran que aixó que 'u diga, y haurá trobat alguna cosa que ni jo, ni 'l Dante hém sapigut veure.

Per mes que la Junta de firas y festas s' haja gastat un cineral ab las lluminarias de la Rambla y la llum eléctrica de la Plassa Real, la veritat es que no era necessaria tanta llum per veure y ferse càrrech del quadro de las nostras miserias.

Estém tant acostumats á ellas que fins las trobem anant á las palpentas.

Ja fá algun temps que s' ha apagat á Espanya 'l resplandor del sol de la llibertat; molt temps ja fá que dura la nit de la reacció, y en mitj de la fosca que 'ns rodeja treyém en nèt que som lo poble mes infelís de la terra.

Per veure certas cosas no es necessaria la llum. Ab sentirias basta y sobra.

Coloquin á un home entre las tenebras més impenetrables; descarriguin una garrotada sobre sas costellas. De segur que no veurá la má que l' hi dona, ni 'l garrot que l' hi cau á sobre.

Pero, no obstant, aixís que exhali un ay esgarrifós, preguntinli—«¿Qué tens? ¿Que ha sigut aixó?»

Y contestará sens vacilar.—«M' han dat una garrotada.»

Tal nos succeheix als espanyols, Sense la llum de la llibertat, voltats per tot arréu d' espessas tenebras, també exhalen un ay que aixorda l' espay, y si algú 'ns pregunta:—«¿Qué teniu? ¿Qué ha sigut aixó?»

Contestém tot desseguida:—«Son los conservadors; los conservadors que 'ns gobernan.»

Jo aplaudeixo y casi bè admiro als iniciadors d' aquestas festas.

Aplaudeixo y admiro als vehins de molts carrers que ab tant de zel han sapigut secundarlos.

Faig lo mateix ab l' infinitat de forasters que han tancat la porta de casa séva y se 'n han vingut á honrnarnos ab la séva presencia.

Y consti que si 'ls admiro y aplaudeixo, no es pas perque hajan lograt divertirme un sol moment, sino perque al menos han conseguit aliviar algun tant lo mèu dolor.

Jo 'm creya qu' Espanya estava destinada á desapareixe, per la mort de tots los espanyols; y are m' han convensut de que si morim, no morirá tothom de mal de felje.

La rassa dels tranquils es més numerosa de lo que may del mon podia arribarse á creure. Tal vegada á copia de tastarros haurém arribat á tornarnos masells.

Sempre es una ventatja. Als masells se 'ls cura 'l mal de cor ab firas y festes.

Vingan festas y firas.

Divertimnos. Sí. ¿Qué importa que las contribucions vajan creixent cada dia com una gangrena incurable?

Divertimnos. ¿Que hi fá que tinguém consums, sellos de guerra, impost sobre la sal y casi bè sobre l' ayre que 's respira?

Divertimnos. ¿Que hi fá que 'ls treballs se pleguin, que 'l comers vacili, que a onisi l' industria, que 'l robar se converteixi en un ofici, y 'l desembrassar pisos en una carrera lucrativa?

Divertimnos. ¿Qué importa que las oficinas sigan plenas de carlius, y que 'ls que mes desinteresadamente derramaren la séva sanch en defensa de la llibertat vajan á captar de porta en porta? Rihém, divertimnos.

¿No tenim la bolsa mes baixa que tots los demés estats d' Europa y 'ls queviures mes alts que ningú?

¿No hi há, per ventura, per cada espanyol que vota y que sopa, déu espanyols que dejuan de votar y de sopa?

¿No s' estableixen jesuitas á Manresa, frares en mil altres llocs d' Espanya, y fins no 's converteix en una Trapa entera y verdadera la redacció de cada un dels periódichs liberals?

Gosém, donchs; gosém, rihém y divertimnos!! Las festas de la Mercé son magníficas.

Pero son mes que magníficas si vostés volen. Las festas de la Mercé, sobre tot, son oportunas.

Ellas venen á demostrar plenament una cosa qu' en part ja la sabiam.

Fins are 'l soldat espanyol era l' admiració del mon. Ab un cap d' arengada ó ab lo caldo de un xorisso 'n tè prou per passar un dia, caminar divuit horas, batre's com un lleó, ajeure 's sobre la terra tant si neva com si fá sol; y si ni aixís pot dormir, agafar la guitarra y acabar de passar la nit cantant coblas ó seguidillas.

Aixó que fins are no 'u feya mes que 'l soldat, d' aquí en avant ho fá tot lo poble espanyol.

Per ell y no mes que per ell vá crearse aquell ditxo:

«A las penas, punyaladas» Sense treball y sense pá, no viurá may trist. Quan no tinga cap altre industria, tindrà sempre la de divertirse.

Y si s' hi empenya fins es capás de formar una rahó social baix lo titol de:

«FESTAS, MISERIA Y C.»

P. K.

LA CANSÓ DE LAS FESTAS.

Si may á firas volen aná; com las de ca-a cap mes n' hi há.

Ja quan comensan s' alegran molts, sentint los bombos veyent fa als Duran nou dias nou nits tanté; qui no te fonda dorm al carre. Y aixís s' esclama: —«M' hi divertit en tots nou dias hi estat al llit.»

Si may á festas volen aná, com las de casa cap mes n' hi há.

Gegants y nanos per tot veureu y molts trampas si 'us descuideu. Tothom barina quina 'n farà per poder riure, per fe 'us gosá. Y si res troba per fe 'l seu feix, vé y lo rellotje vos transfereix.

Si may á festas volen aná, com las de casa cap mes n' hi há.

Los carrers s'omplan
de gom a gom;
tethom transita,
sufreix tothom.

Hi ha grans empentas
aprop y lluny,
grans trepitjades,
grans cops de puny.

Pot estar núvol:
si son pesats,
veuren estrelles
boy aclucats.

Si may á festes
voleu aná,
com las de casa
cap mes n'hi há.

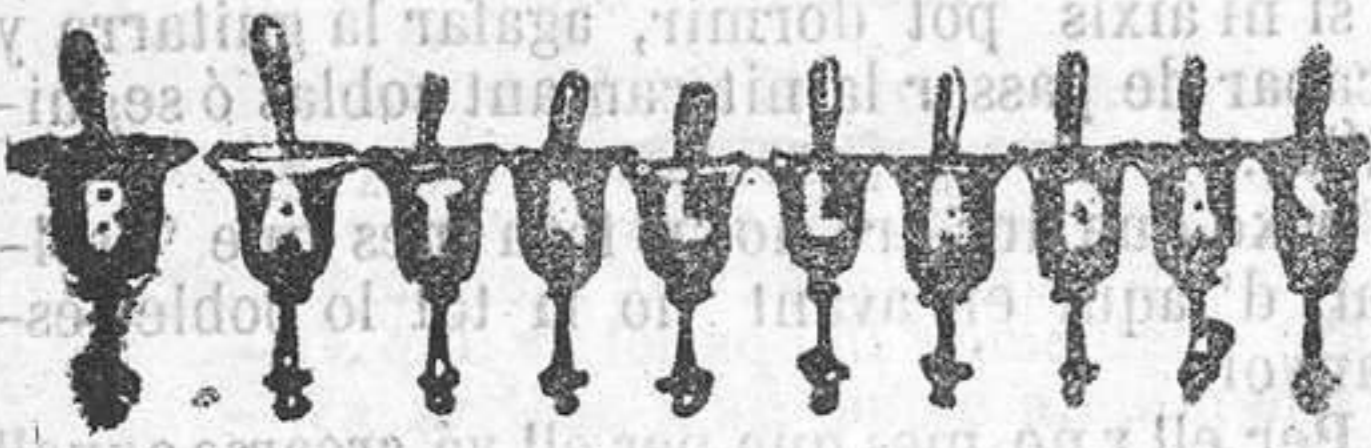
Per cosas noves
veniu aquí,
molt impensades
serán joh, si!

Aquí a tot hora
los xichs y ls grans
secamotejan,
fan jochs de mans.

Y sens que tingan
saló parat,
aquí us e-quilan
al mes pelat.

Si may á festes
voleu aná,
com las de casa
cap mes n'hi há.

P. del O.



A la plassa del Rey volian fer corre un badell
y l'autoritat no u'va permetre.

No faltava mes, sino que la plassa del Rey, se
convertís en una plassa de toros!

Ja hi ha dos nous partits.

Los partidaris de la Verge de la Mercè y 'ls
partidaris de Santa Eularia.

Al any 1871 Santa Eularia va ser declarada
cessant.

Al menos l'hi haguessen declarada «con el
haber que por antigüedad le correspondia!»

Ab la pluja, l'Aquarium, que per altra part
estaba molt bè, va quedar aïslat é inabordable.

L'empresa, en obsequi dels forasters havia de
pendre las sevas precaucions.

Y portals 'hi ab llanxa.

Casi arriban á 5 mil las llums de gas que hi
há á la Rambla, sense contar 'hi 'ls que han
ensés los particulars.

Ja 'u vehuen; á pesar dels carlins y dels
conservadors, dels temps actuals no dirán lo sigle
de las llums.

Barcelona es la terra de las imitacions.

Qualsevol que 'u examini profundament, se
convencerá de que, sino l'home, 'l barceloní
descendeix del mico.

Temps endarrera va venir en Blondin á pas-
sar la maroma, y vá sortir en Camús á passarla
també.

Va venir en Leotard y vá sortir en Milá.

Los germans Davenport, que s'tancavan á
l'armari lligats y sortíau deslligats, y en Grau
y un altre sócio váu fer lo mateix.

A Mis Lurline l'hi ha sortit en Puig del Ti-
voli.

Finalment han vingut los Xiquets de Valls y
ha comparegut desseguida una colla de Xiquets
de Barcelona.

Lo dia que vinga en Rotschild, som capassos
d'imitarlo y fernos ríchs en un tancar y obrir
d'ulls.

Cosas del temps.

Are governan conservadors, y naturalment,
la professó de la Mercè vá pels carrers, mentres
que á nosaltres nos vá per dintre.

Los temps cambiarán, y succehirá que la
nostra anirà pels carrers y la que are vá pels
carrers anirà per dintre.

Avuy la societat económica de Amichs del
Pais dignament presidida per D. Agustí Ur-
gellés de Tovar, celebra la sessió anual para
repartir los premis de la virtut.

Entre altres farà donació de una casa al obrer
que pels seus mèrits l'haurá merescuda.

Aplaudim ab tot lo cor semblants actes.

Aquets actes son mostras de democrácia prác-
tica.

Lo barri d'Hostafranchs vá ser lo qui va
treure un farol mes curro 'l dia de la *pasa-calle*.

Los vehins d'Hostafranchs sempre trempats.

Per las eleccions fan sortir á n' en Castelar.

Per las firas y festes trehuen una papallona
que s' en dú la flor.

Observin una cosa.

Los carrers mes aristocrátichs son los carrers
que no han guarrit res, ó bé que si 'u han fet,
s'han presentat tant mesquins, que mes hauria
valgut que no u'fessen.

En cambi 'ls carrers de petits menestrals y
obrers, carrer Nou, Espalter, Passatje de Ber-
nardino, Corders, etc., etc. son los que s'han
portat millor.

En aixó com en tot s'han de coneixe 'ls uns
y 'ls altres.

Ahir habia de haberhi una gran festival de
las societats Euterpenses.

L'obra d'n Clavé viu encare y viurá sempre.

En la festival deviaa pendrehi part 1200 exe-
cutants.

Bè pèl mestre Rodoreda.

Ni 'l mateix Cánovas ab tot y ser en Cán-
ovas es capás de armonisar 1,200 voluntats.

Entre altres cridava l'atenció 'l carrer Am-
ple per l'uniformitat de las *colgadurus*.

Eran totas de llustrina blanca y blava y las
dels primers pisos mostraban l'escut de la
Mercè.

Se 'ns ha assegurat que las missas no van sor-
tir de la butxaca dels vehins.

Las missas van sortir de la sagristia.

Es molt nrtural

Als forasters qu 's perdin rodant pels carres
de la ciutat, los hi recomanem que 's gastin
una pesseta comprant lo *Plano-anunciador* de Bar-
celona.

A mes de indicarlos tots los carrers, hi tro-
barán anuncis que 'ls hi servirán per si necesi-
tan alguna cosa.

¡Volen un guia mes bó y barato?

¡Ah! me 'n descuidaba.

Vingan á comprarlo á ca 'n Lopez.

En la mateixa llibreria hi trobarán, per si las
necesitan, las següents obras, molt útils per
l'industria y l'agricultura.

Arte de hacer vinos ó manera de cultivar las
vinyas, millorar los vins y ferlos artificials, per
Nicolás Bustamante, 12 rals.

El moderno destilador licorista, ó art de fer vins,
vinagres, ayguardeants, licors, resólis, ayxa-
rops, néctars y orxatas, 432 páginas á 2 colum-
nas, 24 rals.

Manual del cafetero, ó manera de fer cent cla-
ses de sorbetes, gél artificial, begudas calentas,
café, te y xocolate, 8 rals.

Guia del conejo doméstico, obra indispensable
y recomanada per varias societats, ab planos,
4 rals.

El pastelero moderno, ó modo de que las fami-
lias pugan ferse per ellas mateixas tota classe
de dulces y pastels. Conté 2,000 fórmulas y 100
grabats, 12 rals.

La cassa de la perdú, Modo d'agafarlas al vol,
ab escopeta y perdiguer, 4 rals.

Ja 'u vehuen, trieu y remaneu.

D' APRÉS NATURE.

A. J. M.

Volant, tot volant s'acostan
las firas de la Mercè.

Tots 'ls vehins se preparan,

tots pensan que 's podrá fer:

lo llainé, l'apotecari,

lo manyá, 'l chocolater,

un que hi té tintoreria

y el burrero de la llet;

tots plegats se reunixen

á casa del sabater.

Aquest últim, pèl caletro

es elegit pr sident

de a respectable junta

qu 'ha de guarnir lo carrer.

Comensa, donchs, como á tal,

font un' arenga als presents

elogian molt las botinas

que 's fan al establiment;

—Un castell, diu, jo faria

de sabatas fet tot ell,

al frente de la botiga

y ab guirnalas de llorer....

Lo manyá fa la rialleta,

l'apotecari l'ullet

y tots demostran coneixe

los intents del sabater.

Tots protestan, tothom crida,

y entre els crits diu lo forné:

—Jo, senyors, mal m'está 'l diro,

pero tinch grans pensaments.

Afigúrinse un' arcada

tota plena de llonguets.

al centro un pá de nou lliuras,

y entre columnas de vert

tot de cocas ensucradas!....

—¿Que ho regala aixó hosté?

—Ja veuran, mal m'está 'l diu ho,

jo no ho faig per l'interés!...

jo ho dich porque... *lamaria*....

—Si, vaja, no parli mes.

—Aquí no 'z tracta de momioz!

diu palpizot, lo llainé:

—jo tinch penzada una coza

mez gran que lo de 'l llonguetz:

Col·locá una canyeria

ab forza globoz, dezpuez....

fer un' arcada de llaina....

—Que n'es de pillin, vosté!

diu de sopte 'l de las burras.

—escollin lo meu intent:

fem un surtidor molt ample

del qual raji un doll de liet

copas per omplir....

—¡Ca, home!

crida la seva muller:

¡mes valdria ab un' aixeta

y no s'en perdria gens!

—Millor fora un doll de vi!

diu de prompte 'l taberner.

—Jo posaria unas glassas

de morat, groch y vermell:

aixó si, molt ben tenyidas....

assegura 'l tntorer.

—Jo faria un pont de ferro

que á ne 'ls terrats arribés,

y 'l que are 'ns diu clase baixa

molt enlayre 'ns contemples!

—Escollin lo meu projecte

diu ab calma 'l adroguer.

Ab carniet·los d'aquells llarchs

faría un'escut complert;

portals ab pilons de sucre

voitats d'ametllas d'Arenys:

cinch rengles d'anís de frare

de dalt á baix del carrer;

aixó si, devant de casa

an castell fet de fideus

ab lletas d'anís de passa

que digues: *¡Bó y barat!*

—¿Que 's pensa que som á Jauja?

—Caram, ¡no faltaba mes!

—Dezenganyinze; jo 'ls globoz...

—Mal m'está 'l dirho, 'ls llonguets!

—Si fessim la pont de ferro....

—¡Jo 'ls recomano la llet!

Axis cridan y proposan

moguts tots per l'interés;

ja no bastan las paraulas,

ja arriban á serne fets

y en lo fort de la gatzara

l'apotecari diu prest:

—¿Per que projectar, señores,

si encara no hi ha de que?

Comensem á fer deposit,

de 'l demés.... ja 'n parlarem!

Dir aixó, y quedar á solas

vá ser cosa de un moment:

¡Los projectes prou abundan!

lo que faltan son diners!

J. LLOPART.



Deya 'l sueto de un diari, en vista de que
havian viugut escura-butxacas de totas las
parts d'Espanya, que l'autoritat havia pres



FESTAS y JUEGOS
Gigants
NANUS
XIQUETS
IL·LU·MINACION
TOROS

GRAN LIQUIDACION
PASADALLE

AQUARIUM

TIVOLI

ARTES Suntuarias

totas las midas convenientes per apoderarse de tots los lladres forasters.

Ja 'm sembla que presencio la següent escena:

Un municipal s'apodera de un cassa-rellotjes *infraganti*.

Y 'l cassa-rellotjes, ab molta tranquilidat se tréu la cédula y esclama:

—Tinga jo soch fill de Barcelona, deixim anar.

Pocas exposicions hém vist tant pobras y desairadas com la de sant Sebastiá.

Hi hem trobat á faltar lo que falta sempre en aquests certámens; quadros de verdader interés, de intenció y de sentiment artístichs.

Contadas cosas notables y encare aquestas vistas y revistas.

Algunas mitjanias.

Y molts bunyols.

Ja 'ls hi dich jo que al tio Nelo, l'hi ha sortit un bon rival davant per davant de casa séva.

Créguim que sí aixó dura, tindrà de plegar.

En lo dia de la colocació del retrato del juríconsult Fontanella, en lo saló de Cent, deya un menestral:

—Bè, ¿en que quedém? Es ó en Fontanellas ó en Feiú?

Al veure que plovia deya un individuo de la Junta.

—«Es precis fer una innovació, tinguémho present per l'any quevé.

«L'any que vé en compte de *ferias y fiestas de Barcelona*, ne dirém FERIAS, FIESTAS, Y BAÑOS POPULARES DE BARCELONA, y encare tindrém mes gent:

A la professó de la Mercé [hi anava tot lo cos de bombers.

Un pajés esclamá:

—Ja se perque hi van.

—¿Perqué? van preguntarli.

—Per apagar las atxas.

Una de las cosas qu'escita mes l'admiració dels forasters que han vingut de la part de montanya, es lo ninot que hi ha al aparador de la farmácia de Padró.

Ahi un crach hi estava enfabat.

—Vaja anem Cristófol l'hi deya la séva esposa.

—Espérat dona, que potser farà tamborellas com aquell que hi ha al carrer del Hospital.

La Junta de firas y festas no te perdó de Dèu ni del Brusi.

Figúrnse que s'ha descuidat de fer ballá l'ou en lo surtidor de la Catedral.

Encare, que segons diuben, si are l'ou no balla, es perque 'us el tenen amagat.

Al passar la professó:

—Senyor, miri que porta 'ls escapularis fora de la levita.

Lo devot:

—Ho faig perque la llana no m'escaldi 'l pit.

—Potser sí; pero escolti ¿y no l'hi escalda 'l clatell, la llana?

Un telégrama de Nova York anuncia la formació y vinguda á Espanya de un formidable ciclon.

Celebrarém que passi per Barcelona á amenisar las festas.

Vels'hi aquí una cosa ab que no hi contava la Junta de firas y festas.

A saberho, també ho hauria consignat en lo programa.

En una cantonada.

Un transeunt llegeix una alocució impresa en lletas grossas y clavada á la paret:

«Barceloneses.... la segunda capital de España.... el comercio y la industria.... ancho campo ó la actividad sitio privilegiado....

—Ay, ay, ay: ja m'hopenava, diu lo lector; are fins son capassos de proclamar l'estat de siti.

L'avi Brusi estava aquests dias tan embabiecat ab los gegants y 'ls nanos, que 'l dilluns, al donar comte de la funció de la Catedral, deya:

«Hoy predica en la santa iglesia BASILICARÁ....»

¡Basilicará!

Futuro imperfecte del verb *basilicar*, que vol dir tocar lo violon.

No hém tingut un sol dia de las festas sense pluja.

Un partidari de la antigua patrona de Barcelona, esc ama:

—Nada! Brometas de Santa Eularia.

Un pagés:

—Diu qu'allá á sota la muralla de mar hi han guarnit una exposició de conxas. Hi anirém á veure si 'n arreplego alguna. Are que s'acosta 'l fret no vindrá poch bè.

Aquets dias corrian molts pobres, donas especialment carregadas de criaturas, implorant la caritat dels transeunts.

A una de ellas un senyor l'hi diu:

Dèu l'ampari germana; 'ls temps están molt dolents y no n'hi ha per viure.

—¡Ay! no m'en parli: miri aquestas criaturas que avants me las llogavan á pesseta, are m'las han pujadas á sis rals. L'ofici de pobre está perdut.

Aquest quento hitsórich me 'm recorda un altre, hitsórich també.

Anava un noy cego á demanar caritat y al demanarla en una farmacia, l'apotecari l'hi mira 'ls ulls y li diu:

—Tè noy, pósat aquest unguent una vegada cada dia y recobrarás la vista.

Lo xicot se 'n vá tot content.

Al cap de uns quans dias torna á passar per la farmacia, en lo mateix estat que avants.

—Y donchs noy ¿que no te has fet l'untura?

—No senyor: lo pare no 'u vol.

—Y perqué no 'u permet?

—Perque 'l pare está empeyat en que tiri per cego.

En l'ofici de la Mercé vá tocar l'orga l'insigne autor del himne dels pelegrins, don Cándido Candi.

«Ruja el infierno

«brame Satan...»

Cándido Candi

vaji tocant.

QUINT DE PARAULAS.

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

1.^a horizontal y vertical lo que es digne de premiar-se; 2.^a nom de nna nena; 3.^a búscou en la Retórica y Poética; 4.^a Idem en la Biblia y 5.^a si la endavinas l'haurás acabada.

R. PICOLIB.

SINONIMIA.

N'es una lletra 'l primer; mna planta lo segon, y s'usa molt lo tercer quan un una cosa 't don' ¿Encare no l'has trobat? Donchs dech dirte solzament, que dos lletas no mes quart la sinonimia present.

DEUHET DE REUS.

TRENCA CLOSCAS.

—Despesera ¿qué espera?

Formar ab l'anterior pregunta un conegut refrá.

CA-FÉ-DE-RAL.

COMBINACIO NUMÉRICA.

Combinar las xifras 1, 4, 6, 9 disposant'as en quadro de manera que sense repetirne cap en una mateixa ratlla, dongan vertical, horizontal y diagonalment una suma igual á 20.

A. COMELLAS X S.

XARAPA

I.

Tres-dos, la dos-quarta ahí vá venir del Ampurdá, y ¿sabs lo que 'm vá portá? Donchs escolta que 'u vul di. Una prima-quarta-quatre nova, qu' es pèl mèn marit, unas pota y banchs de un lit y una tela de un gran calre; un hu-quart-tres sense qua y un prima molt sech y molt, que es mes alt que qualsevol y sempre de las dents sua; una manta y un capot sense cap segona-prima, molts recados de la Quima y hasta espresions, de la Tot.

RALIP.

II.

Per la hu-tres passava en Pere ab un pillet molt primé, quant est últim li digué: —«Si véus algú pèl darrera, prompte cridam; dos-tercera!» mentres jo una tot pendré.

A. . .

ENDAVINALLA.

Quan hi ha festas jo faig llum colcadet en la rambla; y allí mateix no sent festas, sense ierne 'n dono encare.

Fora d'alli si may m'inflan naturalment vaig en l'ayre, fent com l'home vankós que no inflantlo es home al aygua.

R. P.

CALENDARIOS AMERICANOS.

Grande y variado surtido de almanques para 1878 iluminados al cromo, ilustrados con elegantes dibujos, incrustaciones y dorados, al infimo precio de 4 reales. Mas sencillos á 2 rs. —De gran tamaño para escritorios y oficinas, elegantísimos á 12 rs. —Para niños á 2 rs.

A los compradores al por mayor y correspondientes se les otorgará grandes rebajas segun la importancia de los pedidos.

Dirigirse á la Librería Española de I. Lopez. Rambla del Centro, 20—Barcelona.

DISCURSOS DE CASTELAR

pronunciado en el Congreso durante los años de 1876 y 1877. —



CONTRA

el mensaje de la corona,—el proyecto de ley constitucional,—el voto de confianza al gobierno,—proyecto de ley provincial y municipal, la politica del gobierno,—el proyecto de ley electoral, y espulsion de Francia de los señores Ruiz Zorrilla, Lagunero, Muñoz y demás demócratas.

A FAVOR

de la libertad religiosa,—de enseñanza,—y del servicio militar obligatorio.

Forma un tomo en 8.º de 328 páginas con el retrato del autor y vale solo 4 rs. en Barcelona y 5 fuera por razon de portes y franqueo.

Tambien se vende en la Librería Española, Rambla del Centro, 20.

Imp. de Gorets, Villegas y C.º—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Centro.